

[Kaj Hansen.]

senere blev videreført. Hvad er fidusen? Medens lejedeklarationen har været gældende, har selskabet kunnet beregne sig en omkostningsbestemt leje, hvis kapitaludgifter har været de faktiske prioritetsydelse plus 8 pct. af A. P. Møllers egenkapital, men nu, såfremt deklara-tionen ophæves, bliver kapitalafkastet 7 pct. af 15. almindelige ejendomsvurdering, og da hu-sene sidst blev opvurderet med 100.000 kr. pr. stk., ja, så er det jo en mægtig fidus, en di-rette foræring til A. P. Møller på 100 mill. kr., betalt af lejerne med husleje-forhøjelser på ca. 200 pct. Det er jo sagens realiteter, når den befries for alle disse juridiske spidsfindigheder, vi har hørt på denne talerstol.

Nu er spørgsmålet rejst over for de partier, som altid hævder, at de er imod boligspekulation, at de altid vil forsvare de små imod de store. Her er muligheden for at leve op til de store ord. Vil I være med til at forhindre disse lejestigninger og dermed unddrage A. P. Møl-ler en fortjeneste på 100 mill. kr.? Hvis I vil, så lad være med at hænge jer i nogle juridiske formaliteter. Hvis I har den politiske vilje, så finder vi også en lovformelig udvej til gavn for alle de arbejdere, der bebor A. P. Møllers med statslån opførte huse.

Boligministeren siger, at det er ikke en speci- el sag eller en speciel ordning. Jo, det er det i allerhøjeste grad. Det er for det første funk-tionærboliger, og for det andet er det sådan, at A. P. Møller har et boligmonopol i Munke-bo kommune. Derfor er arbejderne helt ander-ledes afhængige af deres huse, end de er andre steder i landet, hvor der måske også har været lejedeklarationer, som er blevet ophævet.

Min tid er udløbet, men jeg har yderligere nogle bemærkninger i anden omgang.

Ordføreren for forespørgerne (Wilhjelm) (VS):

Det er jo lidt sært på en og samme tid at blive bebrejdet, dels at det her er for lille en sag at rejse en forespørgselsdebat på, dels at vi har foreslået en stærkt reduceret taletid. Vi står fast ved en stærkt reduceret taletid – det er muligt, jeg vil bede om et ekstra minut, for under disse vilkår er det selvfølgelig svært at svare på alt det, der er sagt.

Nogle få bemærkninger til ordførerne. Hr. Knud Damgaard sagde, at jeg startede min begrundelse med en politisk antydning. Det gjorde jeg ikke. Det, hr. Knud Damgaard hen-

tyder til, står i ottende – sidste – del af min be-grundelse, så det siger bare noget om, hvornår hr. Knud Damgaard vågnede op under denne her debat. Med hensyn til det mere seriøse om politiske antydninger eller ej og boligudvalgets forhold osv., som også andre ordførere, bl. a. venstres og fremskridtspartiets, var inde på – dér tog de fuldstændig hinanden i hånden, det kan hr. Knud Damgaard jo glæde sig over – vil jeg dog sige: det var ikke VS, men det var hr. Knud Damgaards partifælle, boligministe-ren, som bad boligudvalget om en tilkendegi-velse. Det må være fuldt legalt, at vi andre har stillet spørgsmål om en sag; det er der ingen der nogen sinde har anfægtet. Det var ikke os, der kom og bad om en stillingtagen fra bolig-udvalget, det var hr. Knud Damgaards parti-fælle.

Hr. Johan Philipsen sagde, at det her var for lille en sag. Det er da på en måde rigtigt, at det er en pølse i slagtetiden, det er vel endda en cocktailpølse i forhold til, hvad man ellers er parat til at lave af gebrækkeligheder over for befolkningen i øjeblikket. Vi mener dog, at den betyder noget væsentligt for de godt 1.000 værftsarbejderfamilier, det drejer sig om, og at den i uhyggelig grad belyser, hvordan forholdene er her i landet over for et multina-tionalt foretagende som A. P. Møller.

Fru Kirsten Jacobsen kunne dels ikke lide love med tilbagevirkende kraft og ville dels ikke blande sig i regeringens administration. Det er jo det rene hykleri. Fremskridtspartiet har aldrig afstået fra at komme med dagsor-densforslag, når det drejede sig om, at regerin-gen skulle blande sig i HT-konflikter, komme med dagsordensforslag om Christiania og alle mulige andre ting, som er indgreb i regeringens måde at administrere på. Og det, vi her læg-ger op til, er et dagsordensforslag om, hvordan regeringen skal administrere en klar lovbestem-melse, som giver regeringen mulighed for, men ikke pligt til at aflyse nogle deklamationer.

Hr. Ingomar Petersen sagde, at der blev klart begået en fejl for 20 år siden. Ja men så er det da en absurd logik ikke at ville være med til at rette den fejl nu.

Jeg har lidt svært ved at takke ministeren for hans svar på vores forespørgsel. Svaret gik jo ikke på de specielle Lindøforhold, som fore-spørgslen nævner. Det var de specielle Lindø-forhold, vi ønskede belyst. Svaret gik mere på det generelle, og til det generelle vil jeg sige: